

idet jeg ikke selv var tilstede paa Bladsen under noget som helst Angreb af eller paa Politiet. Ganske vist er der blevet reist betydelige Sigtelser imod mig i saa Henseende, men det er jo ikke saa vanskeligt at kaste en Sigtelser ud som senere at bevise den, naar der ikke eksisterer noget som helst Grundlag for den. Ser man ud over hele Stillingen, er det jo dog en aldeles urimelig Tanke, man har villet opstille, at der naaredes Frygt for, at Venstre skulde bryde ind i Høires Spijsfelt og gjøre Fortræd. I det Hele er det naturligt urimeligt at tro, at Venstre vil gjøre Høire Fortræd personlig, men saa meget mere bliver det det, naar man ser, at de Foranstaltninger, som vare trufne, vare saa uheldige og ubensigtsmæssige som muligt. Naar man rejser et Telt paa en aaben Plads og en flad Mark og laver en Port ind til Teltet og slaar nogle Vægter op ved Siden af og stiller en Snees Politibetjente op ved Porten, og tror, at man derved har sikret sig imod, at Andre end de, der skulle derind, kunne komme ind, saa er dette jo dog noget urimeligt Noget. Hvis Nogen vilde ind, behøvede de jo ikke at gaa igjennem Porten, de kunde jo blot gaa en anden Vej, de kunde være gaaede bag om og have trængt ind der og væltet Saucekander og Vinflasker, hvis man havde villet, det var jo let nok. Men det har jo netop vist sig, at Tingen har gjort Forsøg derpaa. Det er en Kjendsgjerning, at ude paa Landeveien opstod der nogen Trængsel, idet der var snæver Plads, og at der er faldet nogle knubsede Ord der, ligesom det maasse ogsaa er sandsynligt, at nogle Skub ere uddelte, men det er Noget, Enhver veed, at i Trængsel komme let saadanne Smaating frem. Hvad der imidlertid er sikkert, er, at Hovedsagen til at det Hele fik en saadan Karakter, som det fik, utvivlsomt er den, at man overhovedet havde stillet kjøbenhavnske Politibetjente op paa en befærdet Landevei blandt en fredelig Landbefolkning, som gaar der og troer sig i sin gode lovlige Ret, stiller dem op der for at kommandere Folk, hvor de skulle staa og vende og dreie sig, saadant noget er man ikke vant til paa Landet. Det er ganske vist, at naar dette kræves af Politiet, skal man lystre, men det er ogsaa sikkert, at naar Politiet benytter sin Myndighed med ufornøden Strængthed, giver det en Irritation, som let kan føre til smaa Sammenstød, der fra Begyndelsen af kunne være af en meget uskyldig Karakter, men senere let komme til at udarte. At der skulde foreligge noget som helst overlagt eller forud eftertænkt Angreb eller Opsætighed, er en saa mærkelig Tanke, at jeg mener, intet for-

nustigt Menneffe har den, thi saa vilde rigtignok Organisationen deraf have været under al Kritik slet. Naar man veed, at Størstedelen eller i alt Fald en stor Del af Venstre var taget bort, førend der foresaldt noget Sammenstød, idet man var taget bort med de to Tog til begge Sider, der gaa omtrent paa samme Tid, og at en anden Del af Venstre deriblandt jeg, sad i sin Spijsal og passede sin Spijsning, og at endelig en Del Menneffer, som ikke havde Andet at bestille, gif paa Landeveien derudensfor, synes det mig uforklarligt, at Nogen kan tro paa, at der forelaa nogen bestemt Sammenrottelse eller et klart ledet Angreb, thi hvis det havde været Tilfældet, vilde man ganske sikkert ikke have baaret sig ad paa den Maade; det vilde dog være for urimelig dumt til, at det i det Hele vilde kunne gaa an at tro derpaa. — Hvad Politistyrkens Forhold og Anledningen til Sammenstødet angaar, har jeg som sagt kun mine Oplysninger paa anden Haand, men jeg har dog tillige en anden Ledetraad til at danne mig en Mening om, hvorledes Politiet i det Hele har været ledet. Jeg har nemlig min egen personlige Erfaring. Naar man har gjort den Erfaring, at man under en ganske rolig Samtale, under ganske rolige Forhold, uden at der foregaa noget som helst Faretruende eller Ophidsende, kan blive anholdt af en Politifuldmægtig, saa slutter man let deraf til, at der behøves ikke ret meget under disse Forhold til at falde i Politiets Unaade og være hjemfalden til dets Brede. Saaledes gif det mig, og jeg vil antage, at jeg heri bliver troet paa mit Ord selv af politiske Modstandere. Situationen var den, og Andet har man da ikke heller kunnet bevise, at da Politifuldmægtig Mandek erklærede mig for anholdt, var Stillingen fuldstændig rolig, og jeg befandt mig i Samtale dels med nogle Høiremænd, dels med Venstremænd og dels endelig med Hr. Mandek selv. Under saadanne Forhold blev jeg uden videre erklæret for anholdt, og bagefter blev der truffet nogle ganske vist ikke meget hensynsfulde Foranstaltninger til min Opbevaring, hvad jeg forøvrigt ikke skal opholde mig over. Man dør jo ikke af Glojer, og det har jo ogsaa sin Interesse at se, hvorledes politiske Modstandere opføre sig, naar de ere paa egen Haand, naar de holde deres private Spijsning. Det er kjedeligt at se sine Venner opføre sig uanstændigt og uhøvlst, men det er egentlig kun en Tilfredsstillelse at se sine Modstandere gjøre det. Man bliver da glad ved, at man ikke hører med til det Selvfab, og man føler en vis Beroligelse ved,